

Sygn. akt III RC 836/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Kinga Miotk-Załuska

Protokolant st. sekr. sądowy Grażyna Łukasiak

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2019 r. w Toruniu

sprawy z powództwa:

małol. W. B. działającej przez matkę H. D.

przeciwko:

Ł. B.

o:

podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty od pozwanego Ł. B. na rzecz mał. powódki W. B. z kwoty po 400 złotych miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22.11.2012 r. w sprawie III RC 966/12, do kwoty po 570 /pięćset siedemdziesiąt/ złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki mał. powódki H. D., poczynając od dnia 16.10.2018 r., do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, niezależnie od zasiłku rodzinnego, do pobierania którego uprawniona jest matka mał. powódki,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. znosi koszty procesu pomiędzy stronami,

IV. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 836/18

UZASADNIENIE

H. D. działając w imieniu małoletniej W. B. w dniu 16 października 2018r. wniosła pozew przeciwko Ł. B. domagając się podwyższenia alimentów do kwoty po 700 zł miesięcznie, wskazując m.in, że W. B. jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego H. D. i Ł. B.. Obecnie pozwany płaci alimenty na rzecz córki w kwocie po 400 zł miesięcznie. Koszty utrzymania małoletniej od ostatniego podwyższenia alimentów wzrosły. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi ok. 1.400 zł i składają się na to: wyżywienie 500 zł, odzież i obuwie 100 zł, szkoła 15 zł, wyjścia w szkole 20 zł, kino i rozrywka 30 zł, chemia i kosmetyki 100 zł, wakacje 66 zł, kieszonkowe 40 zł, telefon 30 zł, mieszkanie 350 zł. Podano, iż pozwany interesuje się córką. Regularnie się z nią spotyka, przekazuje jej prezenty z okazji urodzin, imienin, świąt czy Dnia Dziecka.

Pozwany Ł. B. w odpowiedzi na pozew uznał żądanie pozwu częściowo, tj. do kwoty po 450 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie wskazując m.in., że jest on zatrudniony na umowę o pracę na czas określony (do 31.12.2018r.) z wynagrodzeniem (...) zł netto miesięcznie. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe

z żoną E. B., która zatrudniona jest w sieci sklepów (...) z wynagrodzeniem (...) zł netto miesięcznie. Ze związku małżeńskiego pozwany ma córkę A., oprócz tego wspólnie z żoną wychowują dwie córki E. B. z poprzedniego związku. Koszt utrzymania rodziny pozwanego obejmuje: wyżywienie ok. 2.500 zł, prąd ok. 300 zł, woda 200 zł, gaz 800 zł w okresie grzewczym, chemia ok. 200 zł, przedszkole A. 120 zł, paliwo 500 zł, OC samochodu 780 zł rocznie, media 280 zł, leczenie A. 100 zł, wyprawka do szkoły 700 zł na troje dzieci. Ponadto pozwany z żoną spłacają raty na sprzęt AGD/RTV w kwocie po 370 zł miesięcznie. Ł. B. jest astmatykiem i na swoje leki wydaje ok 50 zł miesięcznie. Koszty utrzymania rodziny są tak duże, że tylko dzięki pomocy rodziców swoich i żony są oni w stanie w pełni zaspokoić bieżące potrzeby.

Matka małoletniej powódki na rozprawie w dniu 11 lutego 2019 r. zmodyfikowała żądanie pozwu i wniosła o zasądzenie alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 11 lutego 2019 r. pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty po 500 zł miesięcznie, a do ugody zaproponował kwotę alimentów po 550 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje

Małoletnia W. B. urodziła się (...). i jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego H. D. i Ł. B..

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k.7/

Wysokość alimentów na rzecz małoletniej powódki została ustalona wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie III RC 966/12 na kwotę 400 zł miesięcznie.

Małoletnia W. miała wówczas (...) lat i chodziła do przedszkola, za które opłata wynosiła ok. 160 zł miesięcznie. Nie chodziła na płatne zajęcia dodatkowe. Często chorowała. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej jej matka oceniała na kwotę (...) zł.

Matka małoletniej, H. D., pracowała jako sprzedawca i zarabiała ok. (...) zł netto miesięcznie. Mieszkała sama z córką. Czynsz wynosił 190 zł miesięcznie, prąd 200 zł miesięcznie, telewizja 50 zł miesięcznie, gaz 60 zł co 8 tygodni.

Ł. B. pracował wówczas jako magazynier i zarabiał (...) zł netto miesięcznie. Mieszkał sam w mieszkaniu, które wynajmował od przyjaciół swojej matki. Opłaty za mieszkanie obejmowały: czynsz 300 zł miesięcznie, prąd ok. 100 zł miesięcznie, woda 25 zł miesięcznie, telewizja 70 zł miesięcznie, gaz ok. 50 zł miesięcznie. Regularnie spotykał się z małoletnią i kupował jej prezenty. Pozwany był właścicielem B. rocznik (...) o wartości ok. 3.000 zł.

/ dowód: akta sprawy III RC 966/12 SR w Toruniu/

Obecnie mał. W. ma (...) lat i chodzi do szkoły. Nie chodzi na dodatkowe płatne zajęcia.

Na odzież i obuwie dla niej jej matka wydaje ok. 100 zł miesięcznie, na kosmetyki ok. 50 zł miesięcznie, na telefon 30 zł miesięcznie.

Małoletnia otrzymuje od matki kieszonkowe w wysokości 30-50 zł miesięcznie.

H. D. zatrudniona jest na 3/4 etatu i zarabia ok. (...) zł netto miesięcznie. Otrzymuje również co miesiąc premię zależną od wyników, która czasem wynosi (...) zł a czasem (...) zł.

Nie posiada żadnego majątku.

Obecnie wraz z córką mieszka w mieszkaniu położonym w suterenie, którego koszty utrzymania obejmują: prąd ok. 600 zł co 2 miesiące a w sezonie grzewczym ok. 1.000 zł co 2 miesiące, czynsz ok. 300 zł miesięcznie, internet 65 zł miesięcznie. W czerwcu 2019 r. wraz z córką przeprowadza się do mieszkania, gdzie czynsz będzie wynosić 700 zł miesięcznie i dodatkowo płatny będzie prąd i ogrzewanie gazowe.

Na jedzenie dla siebie i córki wydaje ok. 800-1.000 zł miesięcznie.

Splaca kredyt zaciągnięty w kwocie 10.000 zł na pokrycie długów odziedziczonych po zmarłym ojcu. Splaca go w ratach po 470 zł miesięcznie i będzie go spłacać jeszcze przez 6 lat. Z tytułu długów po zmarłym ojcu ma zajęcie komornicze.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 8,76-77

faktury i rachunki k. 9-18, 81-82, 91

wyciąg z rachunku bankowego k. 78-79

aneks do umowy o pracę k. 90

zeznania świadka A. M. k. 116-116v.

zeznania świadka P. K. k. 116v.-117

przesłuchanie H. D. k. 202-202v./

Ł. B. pracuje jako magazynier w hurtowni i zarabia ok. (...)zł netto miesięcznie. W okresie letnim zdarza mu się dorabiać przy naprawach samochodów i uzyskuje z tego tytułu (...)zł miesięcznie.

Od 2 lat pozostaje w związku małżeńskim z E. B.. Z tego związku ma córkę A., która ma (...) lat.

Pozwany mieszka z córką, żoną oraz dwiema córkami żony z poprzedniego związku w domu jednorodzinnym, w który mieszkają też jego teściowie.

Ponosi następujące koszty utrzymania domu: gaz ok. 300-400 zł miesięcznie w okresie letnim oraz ok. 900 zł miesięcznie w okresie zimowym, woda ok. 150 zł miesięcznie, prąd ok. 150 zł miesięcznie, wywóz śmieci ok. 30-40 zł miesięcznie.

Na wyżywienie dla całej rodziny pozwany i jego żona wydają ok. 1.000 zł miesięcznie.

Żona pozwanego pracuje jako sprzedawca w sklepie (...) i zarabia ok. (...)zł netto miesięcznie. Otrzymuje świadczenie (...) na dwoje dzieci oraz alimenty na swoje córki z poprzedniego związku w kwocie łącznej 600 zł miesięcznie.

Młodsza córka pozwanego, A., chodzi do przedszkola, za które opłata wynosi 150 zł miesięcznie.

Ł. B. nadal jest właścicielem samochodu B. rocznik (...). Z uwagi na fakt, że samochód jest aktualnie zepsuty, pozwany korzysta z samochodu O. (...) należącego do jego rodziców.

Nie posiada oszczędności ani majątku.

Pozwany choruje na astmę oskrzelową. Na leki dla siebie wydaje ok. 50 zł miesięcznie.

Splaca raty za zakup telewizora w kwocie po 100 zł miesięcznie.

Wraz z żoną korzystają z pomocy finansowej rodziców pozwanego oraz teściów. Nie zawsze oddają im pożyczone pieniądze. Czasem chodzą do nich również na obiady.

Ł. B. regularnie spotyka się z córką. Podczas spotkań zabiera ją do kina, do J. A., na wycieczki, doładowuje telefon, czasem kupi jej coś do ubrania. Pozwany robi córce prezenty na święta i urodziny.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 41

dokumentacja medyczna k. 42-43

rachunki i faktury k. 44-75

wydruki z portali społecznościowych k. 92-114,121-200

zeznania świadka E. B. k. 115-116

zeznania świadka M. B. k. 201-201v.

przesłuchanie Ł. B. k. 202v.-203/

Sąd zważył co następuje

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznania świadków A. M., P. K., E. B. i M. B. oraz przesłuchanie Ł. B. i matki małoletniej – H. D. oraz na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach III RC 966/12 Sądu Rejonowego w Toruniu.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. M., P. K., E. B. i M. B. albowiem były one logiczne, rzeczowe i spójne. Pozostawały również w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym. Niewielkie rozbieżności wynikały z braku dokładnej wiedzy świadków o danej okoliczności.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oraz zeznania złożone przez matkę powódki i pozwanego należało co do zasady uznać za wiarygodne. Ich zeznania były logiczne i spójne, aczkolwiek różniły się one w zakresie „wizji” potrzeb syna, co należy uznać za naturalne, w sytuacji, gdy pozwany kwestionował zasadność roszczenia małoletniej powódki, która była reprezentowana przez matkę. Twierdzenia matki małoletniej powódki i pozwanego co do ich własnej sytuacji materialnej, co do zasady, należało uznać za wiarygodne, gdyż zgadzały się one z dowodami w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy. Oczywistym był natomiast fakt, że starali się oni w sposób jak najbardziej dla siebie korzystny przedstawić okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W przypadku powództwa o podwyższenie alimentów przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z ich rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem córki W. w postaci: zakupu żywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za mieszkanie w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt III CZP 138/94, podstawą obliczenia wysokości alimentów jest dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC Nr 3/1995, poz.43, glosy aprobujące Tadeusz Smoczyński OSP Nr 9/1995, poz.194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” Nr 4/1995, str.113).

Ponadto jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń SIP LEX pod numerem 5811) dłuższy upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku, stwarza podstawę do podwyższenia alimentów.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2002r., sygn. akt V CKN 1032/00 (niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń SIP LEX pod numerem 55514) stwierdzono, że sam fakt urodzenia się kolejnego dziecka nie pociąga za sobą automatycznie ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozostałych dzieci, może natomiast wpłynąć na rozmiar istniejącego obowiązku (wysokość rat alimentacyjnych).

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że od czasu ostatniego ustalenia wysokości alimentów doszło do istotnej zmiany stosunków. W okresie ponad 6 lat niewątpliwie wzrosły koszty utrzymania małoletniej, w tym jej potrzeby żywieniowe, koszty zakupu odzieży i obuwia czy koszty przeznaczane na spędzenie przez małoletnią czasu wolnego.

W ocenie Sądu pozwany tytułem alimentów dla jego starszego dziecka, tj. córki W. B., powinien płacić po 570zł miesięcznie.

W zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płacenie alimentów w wysokości po 570 zł miesięcznie albowiem jego dochody są obecnie wyższe niż w momencie ostatniego ustalania wysokości alimentów a ponadto korzysta on z pomocy swoich rodziców i teściów.

Wydatki powyżej kwoty 570 zł miesięcznie obciążają matkę W. – tj. H. D. jako drugiego z rodziców – albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnej sytuacji materialnej.

Określając wysokość alimentów dla małoletniej powódki Sąd wziął pod uwagę również zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec jego młodszego dziecka, tj. córki A. B..

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb mał. W. B. należy wskazać, że podawana w toku sprawy przez matkę małoletniej kwota ok. 1.400 zł miesięcznie oznacza wartość szacowanych, a nie rzeczywiście ponoszonych, kosztów utrzymania córki. Dodatkowo należy wskazać, że dochody osiągane obecnie przez matkę małoletniej powódki są wyższe niż były w momencie ostatniego ustalania wysokości alimentów a pracuje ona na $\frac{3}{4}$ etatu. W przypadku rozpoczęcia pracy na cały etat, mogłaby ona uzyskać dodatkowe środki finansowe na zaspokojenie potrzeb swoich i małoletniej.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w trybie art. 102 kpc, albowiem jedynym dochodem małoletniej powódki są alimenty czyli pieniądze przeznaczone na utrzymanie dziecka i nie byłoby uzasadnione pobieranie z nich kwot tytułem zwrotu kosztów za sprawę sądową –orzekając jak w punkcie III sentencji.

Na mocy art. 100 kpc Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.